

6. REKABET POLİTİKASI

Avrupa Birliği'nin temel ekonomik hedefi, üye ülkeler arasında tüm engellerden arındırılmış bir İç Pazar oluşturmaktır. Bu hedefe ulaşmak için Topluluğun kullandığı en temel ve etkili araç rekabet kuralları olmuştur. Topluluğun Rekabet Politikası, rekabeti bozduğu kabul edilen faaliyetleri engelleyerek, piyasa güçlerinin hakim olduğu bir ekonomik ortam yaratmayı ve bunu sürdürmeyi hedeflemektedir. Topluluğun Rekabet Politikası dört ana başlık altında incelenebilir: Teşebbüslere uygulanan rekabet kuralları, birleşme ve devralmaların denetlenmesi, kamu tekelleri ve imtiyazlı haklara sahip teşebbüsler, devlet yardımlarının izlenmesi ve denetlenmesi.

Topluluğun en eski politikalarından biri olan rekabet alanındaki müktesebat Amsterdam Antlaşması'nın 31. maddesi (ticari nitelikli devlet tekelleri, Amsterdam Antlaşması ile tadil edilen Roma Antlaşması'nın 37. maddesi), 81-85. maddeleri (teşebbüslere uygulanan kurallar, eski 85-89 maddeler), 86. (kamu teşebbüsleri ve imtiyazlı ya da münhasır haklara sahip teşebbüsler, eski 90. madde) ve 87-89. maddeleri (devlet yardımlarına uygulanan kurallar, eski 92-94. maddeler) temelinde şekillenmektedir. Birleşme ve devralmaların kontrolü ise 802/2004 sayılı Tüzük ile gerçekleştirilmektedir. Rekabet alanındaki diğer Topluluk düzenlemeleri arasından; 1/2003 sayılı "Antlaşmanın 81 ve 82. maddelerinde Belirtilen Rekabet Kurallarının Uygulanmasına İlişkin Konsey Tüzüğü", 2790/1999 sayılı Dikey Anlaşmalar ve Uyumlu Eylemlere İlişkin Komisyon Tüzüğü", "773/2004 sayılı Komisyon Tarafından Soruşturma Yürütülmesine İlişkin Komisyon Tüzüğü", Komisyon'un yayımladığı kılavuzlar, tebliğler, açıklayıcı notlar, sektörler için hayati önem taşıyan blok muafiyet tüzükleri (otomotiv, yatay işbirliği anlaşmaları, teknoloji transferi anlaşmaları, sigortacılık) ve kritik sektörlerle (ulaştırma, tarım, çelik) yönelik düzenlemeleri sayabiliriz. Devlet yardımları konusundaki müktesebatın bir bölümü (özellikle ulaştırma, tarım ve balıkçılık) diğer müzakere başlıkları altında yer almaktadır. AB Komisyonu'nun enerji, ulaştırma, telekomünikasyon ve bilgi teknolojileri sektörlerinin serbestleştirilmesine yönelik tüzükleri de bu bölüm kapsamında ele alınmaktadır.

Komisyon, aday ülkelerin rekabet alanındaki müktesebata uyum sağlayıp sağlayamayacaklarını ve üyelik sonrası İç Pazar'ın rekabet baskısına dayanıp dayanamayacaklarını değerlendirirken, aday ülkelerde yer alan teşebbüslerin İç Pazar'a benzer bir ortamda faaliyet göstermeye alışkın olup olmadıklarını dikkate almaktadır.